

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

bez udziału Prokuratora -

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 22.05.2019 r., 22.08.2019 r., 05.11.2019 r.

sprawy T. M. syna C. i J. z domu K., urodzonego dnia (...) w L.,

oskarżonego o to, że: w dniu 10 marca 2018 roku w P. woj. (...), naruszył nietykalność cielesną małoletniej J. M. w ten sposób, że pociągając ją za włosy przewrócił na podłogę a następnie kopnął w okolice żeber i prawe udo

tj. o czyn z art. 217§1 kk

- oskarżonego T. M. uznaje winnym dokonania zarzucanego mu czynu z art. 217§1 kk uznając, iż naruszenie nietykalności cielesnej wywołało wyzywające się zachowanie pokrzywdzonej, na mocy art. 217§2 kk odstępuje od wymierzenia kary;
- zasądza na rzecz adw. (...)wynagrodzenie w kwocie 944,64 (czterdzieści cztery 64/100) złotych tytułem reprezentowania małoletniej pokrzywdzonej z urzędu;
- na mocy art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

II K 821/18

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Puławach oskarżyła T. M. o to, że w dniu 10 marca 2018 roku w P. województwa (...) naruszył nietykalność cielesną małoletniej J. M. w ten sposób, że pociągając ją za włosy przewrócił na podłogę, a następnie kopnął w okolice żeber i prawe udo, tj. o przestępstwo z art. 217 § 1 k.k.

Po przeprowadzeniu rozprawy sąd ustalił i zważył, co następuje:

T. M. i E. G. żyli w konkubinacie i są rodzicami urodzonej w dniu (...) J. M., która mieszka z matką w O. niedaleko P.. W dniu 9 marca 2018 roku J. M. nie wróciła na noc do domu. Kiedy E. G. dowiedziała się, że jej córka może przebywać w P. na ul. (...), pojechała tam, ale nie mogła jej odnaleźć, więc zwróciła się o pomoc do swojego byłego konkubenta oraz ojca J. o pomoc. T. M. przyjechał wraz z siostrą K. T. i odnalazł córkę w mieszkaniu przy ul. (...) u jej koleżanki N. B.. Następnie T. M., E. G. i K. T. pojechali wraz J. M. do Komendy Powiatowej Policji w P., żeby na wyraźne żądanie T. M. sprawdzić stan trzeźwości J. M.. Przed budynkiem komendy doszło do awantury, podczas której J. M. wyzywała swojego ojca słowami wulgarnymi, a ten w odpowiedzi szarpnął ją za włosy i przewrócił oraz kopnął w okolice żeber i w

prawo udo nie pozostawiając śladów. Takie zachowanie ze strony T. M. zdarzyło się po raz pierwszy. J. M. przebywa od 21 lutego 2019 roku w pogotowiu opiekuńczym z powodu sprawy o pobicie policjantów. T. M. był dotychczas karany za czyn z art. 178a § 1 k.k., ma wyższe wykształcenie i pracuje jako mechanik samochodowy za wynagrodzeniem 2000 złotych.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą zeznania świadków: S. L. – k. 117, 11-12, W. Ś. – k. 117-117v, 14-15, K. T. – k. 117v-118, 28, 34 za wyjątkiem stwierdzenia, że doszło jedynie do potrząśnięcia córką przez ojca, E. G. – k. 128-128v, 2-4, 18-19, J. W. – k. 63-78, J. M. – k. 79-97, ponieważ zeznania tych świadków w w/w zakresie są logiczne, konsekwentne i wzajemnie się potwierdzają tworząc jeden spójny stan faktyczny. Sąd obdarzył wiarą również zgromadzone w aktach sprawy dowody: protokół zatrzymania rzeczy – k. 7-9, zapis monitoringu – k. 10, protokół oględzin – k. 31-32, nagranie z przesłuchania – k. 38, 39, dane osobo poznawcze – k. 47, dane z Krajowego Rejestru Karnego – k. 60, 110, płyty DVD – k. 98, pisma z pogotowia opiekuńczego – k. 114, ponieważ dowody te zostały sporządzone przez osoby posiadające stosowne kompetencje, we właściwej formie, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała prawdziwości zawartych w nich informacji. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. T. w części, gdzie twierdzi, że przed komendą doszło jedynie do potrząśnięcia córką przez ojca, gdyż jest to sprzeczne z zeznaniami pozostałych wiarygodnych świadków, a sytuacja ta trwała tak krótko, że mogła tego po prostu nie zauważyć.

Oskarżony T. M. – k. 117v, 118 nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że z córką są problemy, gdyż została porzucona przez matkę, a od niego uciekła i po pobiciu policjantów przebywa w pogotowiu opiekuńczym, gdzie tylko on ją odwiedza, gdyż matka nie interesuje się córką. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, a poza tym matka pokrzywdzonej nie odbierała wezwań i nie stawiała się na rozprawy nie interesując się w ogóle sprawą, którą sama rozpoczęła. Natomiast sąd nie podzielił jego stanowiska co do winy.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, ponieważ jest osobą świadomą swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Zarzucany oskarżonemu czyn stanowi przestępstwo z art. 217 § 1 k.k., ponieważ oskarżony szarpiąc, przewracając i kopiąc pokrzywdzoną nie powodując jednocześnie obrażeń ciała naruszył jej nietykalność cielesną.

Sąd skorzystał z możliwości odstąpienia od wymierzenia kary określonej w art. 217 § 2 k.k., ponieważ była to jednorazowa sytuacja, a została sprowokowana przez samą pokrzywdzoną, która zwróciła się do ojca publicznie w sposób wulgarny wiedząc, że po nieprzespanej nocy spędzonej na jej poszukiwaniach był pełen emocji, nad którymi przez chwilę nie zapanował. Jednak w ocenie sądu fakt, że musiał stawiać się na policji i przed sądem, dał mu wystarczająco dużo do myślenia i nie jest konieczne wymierzanie mu jakiegokolwiek kary, gdyż cele postępowania zostały spełnione i w przyszłości w podobnej sytuacji oskarżony już będzie wiedział, jak się zachować. Tak naprawdę problemem w rodzinie oskarżonego nie jest jego chwilowy brak kontroli nad nerwami, który nie spowodował żadnych widocznych skutków, ale demoralizacja pokrzywdzonej, której oskarżony próbował przeciwdziałać w tak niewłaściwy i nieskuteczny sposób. Sytuacja po prostu przerosła oskarżonego i nie zachował się w sposób właściwy, ale trzeba przyznać, że sytuacja w tej rodzinie z uwagi na demoralizację dziecka nie jest standardowa i można zrozumieć, że oskarżony nie był przygotowany na to, co go spotkało. Zazwyczaj dzieci w tym wieku nie spędzają nocy poza domem wbrew woli rodziców i nie zwracają się tak do nich publicznie jak miało to miejsce.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k., ponieważ oskarżony ma zobowiązania alimentacyjne i nie należy go dodatkowo obciążać zmniejszając jego możliwości płatnicze i działając tym na szkodę uprawnionej do alimentów córki.